

✧ Texty na tento týden – Ž 18:4–19; Ž 41:2–4; Nu 15:7–11; Ž 82; Ž 96:6–10; Ž 99:1–4; Ř 8:34

✧ Základní verš

„Pro útlak ponížených, pro sténání ubožáků ted' povstanu, praví Hospodin, ,daruji spásu tomu, proti němuž svévolník sptí.“ (Ž 12:6)

Naše doba není jediná, v níž se rozmáhá zlo, nespravedlnost a útlak. Bylo tomu tak i v době, kdy žili a tvořili žalmisté. A tak jedním z výrazných témat, která nacházíme v žalmech, je vyjádření Božích výhrad proti násilí a útluaku ve světě. Vztahuje se to na minulost i přítomnost.

Ano, Hospodin je trpělivý a většinou neprojevuje svůj hněv okamžitě. Ve své velké shovívavosti nechce, aby někdo zahynul, ale aby lidé činili pokání a změnili způsob svého života (2Pt 3,9–15). A přestože se „čas“ Božího zásahu většinou neshoduje s lidskými očekáváními, brzy přijde den jeho soudu (Ž 96,13; Ž 98,9). Než ten den nastane, potřebujeme důvěřovat Bohu a jeho zaslíbením.

Jen Stvořitel, jehož vláda je založena na spravedlnosti a právu (Ž 89,15; Ž 97,2), může svým svrchovaným soudem poskytnout světu stabilitu a prosperitu. Boží soud přinese osvobození utlačovaných a potrestání bezbožných (Ž 7,7–18).

Takové zaslíbení jsme obdrželi a jednoho dne se uskuteční. Bude to však v době, kterou určí Bůh, ne v době, kterou bychom si přáli my. Tento týden si všimneme, jak tuto myšlenku zdůrazňují autoři žalmů.

✧ Osnova lekce:

V šesté lekci se podíváme na biblické žalmy jako na svědectví o důvěře v Boha, který vidí nespravedlnost a lidské trápení a nebude k němu mlčet. Pozornost bude věnována textům, které Boha představují jako toho, který se zastane potřebných a nastolí spravedlnost.

- Ž 18:4–19; 76:5–13 - Bůh – mocný bojovník a zastánce (neděle)
- Ž 146:6–10 - Bůh – ochránce slabých a utlačovaných (pondělí)
- Ž 82; 69:23–29 - Bůh – spravedlivý soudce (úterý, středa)
- Ž 96:6–10 - Svatyně – názorný obraz Božího soudu (čtvrtek)

NE 4. února – BŮH – MOCNÝ ZASTÁNCE

Ž 18:14-19 „¹⁴Hospodin na nebi zaburácel, Nejvyšší vydal svůj hlas, krupobití a hořící uhlí. ¹⁵Vyslal své šípy a rozehnal mračna, množstvím blesků je uvedl v zmatek. ¹⁶Tu se objevila koryta vod, základy světa se obnažily, když jsi, Hospodine, zaútočil, když jsi zadul svým hněvivým dechem. ¹⁷Vztáhl ruku z výše, uchopil mě, vytáhl mě z nesmírného vodstva. ¹⁸Nepříteli mocnému mě vyrval, těm, kdo nenáviděli mě, kdo zdatnější byli. ¹⁹Přepadli mě v den mých běd, ale Hospodin mě podepíral.“

Ž 76:5-10 „⁵Vznešený, jak jasně záříš nad horami rozsápaných! ⁶Zarputilci za kořist ti padli, dřímají svůj sen; všem válečníkům ochrnuly ruce. ⁷Pohrozils, Jákobův Bože, a mrákota obestřela válečné vozy i koně. ⁸Ty vzbuzuješ bázeň. Kdo před tebou obstojí, když vzplaneš hněvem? ⁹Svou při jsi vyhlásil z nebe. Země žila hned v bázni a v míru, ¹⁰když Bůh povstal k soudu pro záchranu všech pokorných v zemi. ...

¹³tomu, který krotí ducha vojevůdců a vzbuzuje bázeň v králích země.“

Ž 18:4-13.35.48.49 „⁴Když jsem vzýval Hospodina, jemuž patří chvála, byl jsem zachráněn před svými nepřáteli. ⁵Ovinuly mě provazy smrti, zachvátily mě dravé proudy Ničemníka, ⁶provazy podsvětí se kolem mne stáhly, dostihly mě léčky smrti. ⁷V soužení jsem vzýval Hospodina, k svému Bohu o pomoc jsem volal. Uslyšel můj hlas ze svého chrámu, mé volání proniklo až k jeho sluchu. ⁸Země se zachvěla, roztrásla se, hory v základech se hnuly, chvěly se před jeho plameným hněvem. ⁹Z chřtípí se mu valil dým, z úst sžírající oheň, planoucí řeřavé uhlí. ¹⁰Sklonil nebesa a sestupoval, pod nohama černé mračno. ¹¹Na cheruba usedl a letěl a vznášel se na perutích větru. ¹²Temno učinil svou skryš, stánkem kolem sebe, temné vodstvo, mračna prachu. ¹³Mračna se hnala před jeho jasem, krupobití a hořící uhlí. ...

³⁵Učí bojovat mé ruce a mé paže napnout bronzový luk. ...

⁴⁸Bůh, jenž mě pověřil vykonáním pomsty, národy mi podrobuje. ⁴⁹Vysvoboditeli od nepřátel, pozvedáš mě nad ty, kdo proti mně povstávají, ty mě násilníku vyrveš.“

Ž 144:5-8.10-15 „⁵Hospodine, nakloň nebesa a sestup! Dotkni se hor a bude se z nich kouřit. ⁶Udeř bleskem, rozptyle nepřátele, vypusť své šípy a uveď je v zmatek, ⁷vztáhni ruku z výše, vyprosti mě a vysvobod' z nesmírného vodstva, z rukou cizozemců! ⁸Jejich ústa mluví šalebně, jejich pravice je pravice zrádná! ...

¹⁰Ty, jenž dáváš spásu králům, jenž Davida, svého služebníka, vyproštíš od zhoubného meče, ¹¹vyprosti mě a vysvobod' z rukou cizozemců! Jejich ústa mluví šalebně, jejich pravice je pravice zrádná. ¹²Kéž jsou naši synové jak štěpy, krásně urostlí v svém mládí. Naše dcery at' jsou jako sloupy vytesané podle chrámového vzoru. ¹³Naše sýpky at' jsou plné, at' skýtají hojnost všeho. Našich ovcí at' je na tisíce, desetitisíce všude vůkol, ¹⁴náš skot at' je břeží. At' nás nepostihne vpád a odvlékání, at' nezazní žalostný křik na ulicích. ¹⁵Blaze lidu, jemuž se tak daří. Blaze lidu, jehož Bohem je Hospodin!“

PO 5. února – SPRAVEDLNOST PRO UTLAČOVANÉ

Ž 146:5-10 „⁵Blaze tomu, kdo má ku pomoci Boha Jákobova, kdo s nadějí vzhlíží k Hospodinu, svému Bohu, ⁶jenž učinil nebesa i zemi s mořem a vším, co k nim patří, jenž navěky zachovává věrnost. ⁷Utištěným dopomáhá k právu, hladovým chléb dává. Hospodin osvobozuje vězně. ⁸Hospodin otvírá oči slepým, Hospodin sehnuté napřimuje, Hospodin miluje spravedlivé. ⁹Hospodin ochraňuje ty, kdo jsou bez domova, ujímá se sirotka i vdovy, svévolným však mate cestu. ¹⁰Hospodin bude kralovat věčně, Bůh tvůj, Sijóne, po všechna pokolení. Haleluja.“

Ž 9:19 „Ubožák však nikdy neupadne v zapomnění; naděje ponížených nikdy neztroskotá.“

Ž 12:6 „Pro útlak ponížených, pro sténání ubožáků teď povstanu,“ praví Hospodin, „daruji spásu tomu, proti němuž svévolník sptí.“

Ž 40:18 „Ač jsem ponížený ubožák, Panovník přec na mě myslí. Tys má pomoc, vysvoboditel můj, neotálej už, můj Bože!“

Ž 113:7 „Nuzného pozvedá z prachu, z kalu vytahuje ubožáka.“

Ž 41:2-4 „²Blaze tomu, kdo má pochopení pro nuzného, Hospodin ho ve zlý den zachrání. ³Hospodin ho bude ochraňovat, zachová mu život, bude mu na zemi blaze. Zvůli nepřátel ho nevydávej! ⁴Hospodin ho podepře na loži v jeho mdlobách. V nemoci mu změníš celé lůžko!“

Ex 22:21-27 „²¹Žádnou vdovu a sirotka nebudete utiskovat. ²²Jestliže je přece budeš utiskovat a oni budou ke mně úpět, jistě jejich úpění vyslyším. ²³Vzplanu hněvem a pobiji vás mečem, takže z vašich žen budou vdovy a z vašich synů sirotci. ²⁴Jestliže půjčíš stříbro někomu z mého lidu, zchudlému, který je s tebou, nebudeš se k němu chovat jako lichvář, neuložíš mu úrok. ²⁵Jestliže se rozhodneš vzít do zástavy plášť svého bližního, do západu slunce mu jej vrátíš, ²⁶neboť jeho plášť, kterým si chrání tělo, je jeho jedinou příkryvkou. V čem by spal? Stane se, že bude ke mně úpět a já ho vyslyším, poněvadž jsem milostivý. ²⁷Nebudeš zlořečit Bohu ani nebudeš proklínat předáka ve svém lidu.“

Iz 3:13-15 „¹³Hospodin se postavil, povede spor, stojí, aby vedl při s národy. ¹⁴Hospodin zahajuje soud se staršími svého lidu a s velmoži jeho: „Spásali jste vinici, máte ve svých domech, oč jste obrali utištěného. ¹⁵Jak to, že deptáte můj lid a drtíte tvář utištěných?“ je výrok Panovníka, Hospodina zástupů.“

Dt 15:7-11 „⁷Bude-li u tebe potřebný někdo z tvých bratří, v některé z tvých bran v tvé zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, nebude tvé srdce zpupné a nezavřeš svou ruku před svým potřebným bratrem. ⁸Ochotně mu otvírej svou ruku a poskymi mu dostatečnou půjčku podle toho, kolik ve svém nedostatku potřebuje. ⁹Dej si pozor, aby v tvém srdci nevyvstala ničemná myšlenka, že se blíží sedmý rok, rok promíjení dluhů; že tedy budeš na svého potřebného bratra nevládný a nedáš mu nic. On by kvůli tobě volal k Hospodinu a na tobě by byl hřích. ¹⁰Dávej mu štědrě a nebud' skoupý, když mu máš něco dát, neboť kvůli tomu ti Hospodin, tvůj Bůh, požehná ve všem, co děláš, ve všem, k čemu přiložíš ruku. ¹¹Potřebný ze země nevymizí. Proto ti prikazují: Ve své zemi ochotně otvírej ruku svému utištěnému a potřebnému bratru.“

2K 8:9 „Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli.“

Zj 21:4 „Setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pomínulo.“

Mt 25:31-46 „³¹Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy; ³²a budou před něho shromážděny všechny národy. I oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, ³³ovce postaví po pravici a kozly po levici.

PÁ 9. února – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si pasáže z 2. kapitoly „Blahoslavenství“ z knihy Myšlenky o naději (MB 6–13.29–35; MON 12–16.23–27).

Žalmy jsou protestem proti lidské lhostejnosti vůči nespravedlnosti. Jsou odmítnutím zla a jeho důsledků. Žalmisty nemotivuje touha po pomstě, ale touha oslavovat Boží jméno. Proto není nepatřičné, když se spravedliví radují z pohledu na Boží pomstu za zlo. Tímto způsobem se totiž obnovuje vážnost Božího jména a jeho spravedlnost na světě (Ž 58,11.12). Žalmy vedou lidi k tomu, aby pozvedli svůj hlas proti zlu a toužebně očekávali příchod Božího království v jeho plnosti. V žalmech máme ujištění o Boží útěše a záchraně. Hospodin povstane!

„Pán Ježíš řekl: ‚Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích‘ (Mt 5,11.12). Poukázal svým posluchačům na proroky, kteří mluvili ve jménu Páně, jako na ‚příklad trpělivosti v utrpení‘ (Jk 5,10). Ábel, první následovník Krista z Adamových potomků, zemřel jako mučedník. Enoch chodil s Bohem a svět se k němu neznal. Noemovi se posmívali jako fanaticovi a panikáři. ‚Jiní zakusili výsměch a bičování, ba i okovy a žalář.‘ ‚Jiní byli mučeni a odmítli se zachránit, protože chtěli dosáhnout něčeho lepšího, totiž vzkříšení‘ (Ž 11,36.35).“ (MB 33; MON 25.26)

Otázky k rozhovoru

- Bolestné uvědomění si zla ve světě nebo v osobním životě může způsobit, že se člověk začne ptát, zda Hospodin skutečně vládne. Jak můžeme rozvíjet svou víru, aby obstála i v pokušení a trápení? Na co se musíme zaměřit, abychom si udrželi víru v Boží lásku, dobrotu a moc? Co se můžeme naučit z událostí Kristova kříže o Bohu a jeho charakteru?
- Proč je důležité nespolehat se na lidské prostředky (vůdce, instituce) jako na nejlepší způsob nastolení spravedlnosti ve světě? Proč je naopak důležité spolehat na Boží slovo a soud?
- Jaké jsou praktické důsledky pravdy o tom, že svatyně je místem Božího soudu?
- Jak máme chápat drsný jazyk některých žalmů? Jak nám tento jazyk pomáhá lépe rozumět lidskosti a zranitelnosti autorů takových slov?

17:11

³⁴Tedy řekne král těm po pravici: ‚Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. ³⁵Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznul jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, ³⁶byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.‘ ³⁷Tu mu ti spravedliví odpoví: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtiti jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít? ³⁸Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? ³⁹Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?‘ ⁴⁰Král odpoví a řekne jim: ‚Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratrů, mně jste učinili.‘ ⁴¹Potom řekne těm na levici: ‚Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům! ⁴²Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznul jsem, a nedali jste mi pít, ⁴³byl jsem na cestách, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.‘ ⁴⁴Tedy odpoví i oni: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, pocestného, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?‘ ⁴⁵On jim odpoví: ‚Amen, pravím vám, cokoliv jste nečinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste nečinili.‘ ⁴⁶A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.“

ÚT 6. února – „DLOUHO JEŠTĚ CHCETE SOUDIT PROTI PŘÁVU?“

Ž 82 „¹Pro Asafa. V shromáždění bohů postavil se Bůh, vykoná soud mezi bohy: ²„Dlouho ještě chcete soudit proti právu, stranit svévolníkům? ³Dopomozte nuznému a sirotkovi k právu, poníženému a chudému zjednejte spravedlnost, ⁴pomozte vyváznout nuznému ubožákmu, svévolným ho vytrhněte z rukou!“ ⁵Nic nevědí, nic nechápou, chodí v tmách, a celá země v základech se hroutí. ⁶„Ač jsem řekl: ‚Jste bohové, všichni jste synové Nejvyššího, ⁷zemřete též jako jiní lidé, padnete tak jako každý vladař.‘“ ⁸Bože, povstaň, rozsud' zemi, dědičn' ti patří všechny pronárody!“

Ž 72:1-7.12-14 „¹Šalomounův . Bože, předej své soudy králi a svou spravedlnost královskému synu, ²aby obhajoval tvůj lid spravedlivě a tvé ponížené podle práva. ³Hory přinesou lidu pokoj a pahorky spravedlnost. ⁴Zjedná právo poníženým z lidu, dá zvítězit synům ubožáka, zdeptá utlačovatele. ⁵Budou se tě bát, dokud bude slunce, dokud potrvá měsíc, po všechna pokolení. ⁶Sestoupí jak déšť na posečenou louku, jako vláha svlažující zemi. ⁷V jeho dnech rozkvetne spravedlivý, bude hojný pokoj, dokud nezanikne měsíc. ...

¹²Vysvobodí ubožáka, jenž volá o pomoc, poníženého, jenž nemá pomocníka. ¹³Bude mít soucit s nuzným ubožákem, ubohým zachrání život. ¹⁴Vykoupí je z útisku a od násilí, jejich krev mu bude drahocenná.“

Dt 1:16-18 „¹⁶V oné době jsem také přikázal vašim soudcům: ‚Vyslechněte své bratry a sudte každého v rozepři s jeho bratrem i s bezdomovcem spravedlivě. ¹⁷Při soudu nebudte straníci, vyslechněte jak malého, tak velkého a nikoho se nelekejte; soud je věc Boží. Záležitost, která bude pro vás obtížná, předložte mně a já ji vyslechnu.‘“ ¹⁸V oné době jsem vám přikázal všechno, co máte dělat.“

Dt 16:18-20 „¹⁸Ve všech svých branách, které ti Hospodin, tvůj Bůh, pro tvoje kmeny dává, si ustanovíš soudce a správce. Budou soudit lid podle spravedlivého práva. ¹⁹Nepřevrátíš právo, nebudeš nikomu stranit, nepřijmeš úplatek. Úplatek oslepuje oči moudrých a překrucuje slova spravedlivých. ²⁰Budeš usilovat o spravedlnost, a jen o spravedlnost, abys zůstal naživu a obsadil zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.“

J 10:33-35 „¹⁸Ve všech svých branách, které ti Hospodin, tvůj Bůh, pro tvoje kmeny dává, si ustanovíš soudce a správce. Budou soudit lid podle spravedlivého práva. ¹⁹Nepřevrátíš právo, nebudeš nikomu stranit, nepřijmeš úplatek. Úplatek oslepuje oči moudrých a překrucuje slova spravedlivých. ²⁰Budeš usilovat o spravedlnost, a jen o spravedlnost, abys zůstal naživu a obsadil zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.“

Ž 119:105 „Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvětluje moji stezku.“

Ř 13:1 „Každý at' se podřizuje vládní moci, neboť není moci, leč od Boha. Ty, které jsou, jsou zřízeny od Boha.“

ST 7. února – „SEČTI JEJICH NEPRAVOSTI...“

Ž 69:23-29 „²³Jejich stůl se jim staň osidlem a těm, kdo jsou s nimi zajedno, buď léčkou. ²⁴Dej, at' se jim zatmí v očích, aby neviděli, jejich bedra ustavičně zbavuj síly. ²⁵Vylej na ně svůj hrozný hněv, tvůj planoucí hněv at' postihne je. ²⁶Jejich hradiště at' zpustne, v jejich stanech at' nebydlí nikdo. ²⁷Neboť toho, kterého jsi ty zbil, pronásledovali, vypravují o bolesti těch, které jsi proklál. ²⁸Sečti jejich nepravosti, at' před tebou nejsou spravedliví. ²⁹Nechť jsou vymazáni z knihy živých, nezapsáni mezi spravedlivé.“

Ž 58:7-9 „Bože, vylámej jim zuby v ústech, vyraz tesáky těch lvíčat, Hospodine! ⁸At' se rozplynou jak tratič se vody, at' se tomu, kdo napne luk, ztupí šíp. ⁹At' se ztratí jako slizký plž, jako potracený plod, který neuzřel slunce.“

Ž 83:10-19 „¹⁰Nalož s nimi jako s Midjánem, jako se Sísérou, jako s Jabínem v Kíšonském úvalu: ¹¹u Én-dóru byli vyhlazeni, mrvou na roli se stali. ¹²Nalož s jejich knížaty jak s Orébem a Zébem, s všemi jejich vojevůdci jako se Zebachem, se Salmunou, ¹³kteří řekli: „Zaberme si Boží nivy!“ ¹⁴Bože můj, dej, ať jsou jako chmýří, jako stéblo unášené větrem! ¹⁵Jako požár, když stravuje lesy, jako plameny, když sežehují hory, ¹⁶tak je postihni svou bouří, svou smrtí je vyděs. ¹⁷Pohanou jim pokrýj líce, aby hledali tvé jméno, Hospodine. ¹⁸Ať jsou zahanbeni, vyděšení navždy, ať se rdí a hynou, ¹⁹ať poznají, že ty jediný, jenž Hospodin máš jméno, jsi ten nejvyšší nad celou zemí!“

Ž 94:1-2 „¹Bože mstíteli, Hospodine, Bože mstíteli, zaskvěj se! ²Povznes se výše, ty soudece země, dej odplatu pyšným.“

Ž 137:7-9 „⁷Připomeň synům Edómu, Hospodine, den Jeruzaléma, jak volali: „Bořte! Bořte do základů!“ ⁸Záhube propadlá babylónská dcero, blaze tomu, kdo ti odplatí za skutky spáchané na nás. ⁹Blaze tomu, kdo tvá nemluvnata uchopí a roztrhne o skálu.“

Mt 5:44 „Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují.“

Dt 27:9-16 „⁹I promluvil Mojžíš a lévitský kněz k celému Izraeli: Ztiš se a slyš, Izraeli, stal ses dnešního dne lidem Hospodina, svého Boha. ¹⁰Budeš poslouchat Hospodina, svého Boha, a plniť jeho příkazy a jeho nařízení, která ti dnes přikazují. ¹¹Onoho dne Mojžíš lidu dále přikázal: ¹²Až přejedete Jordán, postaví se na hoře Gerizímu, aby žehnali lidu: Šimeón, Lévi, Juda, Isachar, Josef a Benjamín. ¹³A tito se postaví na hoře Ébalu, aby zlořečili: Rúben, Gád, Ašer, Zabulón, Dan a Neftalí. ¹⁴Lévijci střídavě se všemi izraelskými muži budou pronášet zvýšeným hlasem: ¹⁵„Bud' proklet muž, který zhotoví tesanou nebo litou sochu, ohavnost před Hospodinem, výrobek rukou řemeslníka, a uloží ji v úkrytu.“ A všechen lid odpoví a řekne: „Amen.“ ¹⁶„Bud' proklet, kdo zlehčuje svého otce a svou matku.“ A všechen lid řekne: „Amen.““

Jr 29:7 „Usilujte o pokoj toho města, do něhož jsem vás přestěhoval, modlete se za ně k Hospodinu, neboť v jeho pokoji i vy budete mít pokoj.“

Ž 116:15 „Velkou cenu má v Hospodinových očích oddanost jeho věrných až k smrti.“

ČT 8. února – SVATYNĚ A HOSPODINŮV SOUD

Ž96:6-10 „⁶Před jeho tváří velebná důstojnost, moc a lesk v svatyni jeho. ⁷Lidské čeledi, přiznejte Hospodinu, přiznejte Hospodinu slávu a moc, ⁸přiznejte Hospodinu slávu jeho jména! Přineste dar, vstupte do nádvoří jeho, ⁹v nádheře svatyně se klaňte Hospodinu! Svěj se před ním, celá země! ¹⁰Říkejte mezi pronárody: Hospodin kraluje! Pevně je založen svět, nic jím neotřese. On povede při národů podle práva.“

Ž 96:11-13 „¹¹Nebesa se zaradují, rozjásá se země, moře i s tím, co je v něm, se rozburácí, ¹²pole zazní jásotem, i všechno, co je na něm. Tehdy zaplesají všechny stromy v lese ¹³vstříc Hospodinu, že přichází, že přichází soudit zemi. On bude soudit svět spravedlivě a národy podle své pravdy.“

Ž 99:1-4.8 „¹Hospodin kraluje! Národy trnou. Trní na cherubech! Země se zmitá. ²Velký je Hospodin na Sijónu, nad všechny národy vyvýšený. ³Nechť vzdávají chválu tvému jménu, velkému a budícímu bázeň – je svatý! ⁴Sílu Krále je láska k právu. Ty jsi určil právní řády; právo, spravedlnost v Jákobovi ty sám vykonáváš. ...

⁸Hospodine, Bože náš, ty jsi jim odpovídal, byl jsi jim Bohem, jenž promítá, i když jsi jejich skutky stíhal pomstou.“

Ž 132:7-9.13-18 „⁷Vstupme do jeho přibytku, klanějme se před podnožím jeho nohou. ⁸Povstaň, Hospodine, k místu svého odpočinku, ty sám i schrána tvé moci! ⁹Tvoji kněží ať obléknou spravedlnost, tvoji věrní ať plesají. ...

¹³Hospodin si totiž zvolil Sijón, zatoužil jej mít za sídlo: ¹⁴„To je místo mého odpočinku navždy, usídím se tady, neboť po něm toužím. ¹⁵Jeho stravě budu hojně žehnat, jeho ubožáky budu sytit chlebem. ¹⁶Jeho kněžím dám za oděv spásu, jeho věrní budou zvučně plesat. ¹⁷Zde dám pučet Davidovu rohu, svému pomazanému budu pečovat o planoucí světlo. ¹⁸Jeho nepřítelům dám za oděv hanbu, ale na něm se bude jeho členka třpytit.““

Ž 73:17-20 „¹⁷Teprv když jsem vstoupil do svatyně Boží, pochopil jsem, jaký vezmu konec. ¹⁸Věru, stávíš je na kluzké cesty, do zkázy je srazíš. ¹⁹Jaký úděs náhle vzbudí, hrůzou se obrátí vniveč, zajdou jako sen po procitnutí; Panovníku, pohrdneš jejich přeludem, až je probudíš.“

Nu 27:21 „Bude se stavět před kněze Eleazara a ten se bude pro něho Hospodina vyptávat na rozhodnutí pomocí urámu. Na jeho rozkaz budou vycházet a na jeho rozkaz budou vcházet, on a s ním všichni Izraelci, tedy celá pospolitost.“

Ex 28:15.28-30 „¹⁵Zhotovíš také umně utkaný náprsník Božích rozhodnutí. Uděláš jej tímž způsobem jako nárameník; ze zlata, z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna. ...

²⁸Náprsník opatřený kroužky přivazuje ke kroužkům nárameníku purpurově fialovou šňůrkou, aby byl nad tkaným pásem nárameníku; náprsník nebude od nárameníku odstávat. ²⁹Áron tak bude nosit jména synů Izraele na náprsníku Božích rozhodnutí na svém srdci, kdykoli bude vstupovat do svatyně, aby je ustavičně připomínal před Hospodinem. ³⁰A ty vložíš do náprsníku Božích rozhodnutí posvátné losy urám a tumím; budou na srdci Áronově, kdykoli bude předstupovat před Hospodina. Áron bude ustavičně nosit Boží rozhodnutí pro syny Izraele na svém srdci před Hospodinem.“

Ex 25:17 „Zhotovíš příkrov z čistého zlata dlouhý dva a půl lokte a široký jeden a půl lokte.“

Ex 25:17 ČSP „Uděláš slitovnici z čistého zlata dva a půl loket dlouhou a loket a půl širokou.“

Dt 33:19 „Svolají na horu lidská pokolení a budou tam obětovat oběti spravedlnosti. Budou sít hojnost z moří, poklady ukryté v písku.“

Ž 4:6 „Oběť spravedlnosti mu obětujte, důvěřujte Hospodinu.“

Zj 11:15-19 „¹⁵Zatroubil sedmý anděl. A ozvaly se mocné hlasy v nebi: „Vlády nad světem se ujal náš Pán a jeho Mesiáš; a bude kralovat na věky věků.“ ¹⁶Čtyřiaadvacet starců, sedících na svých trůnech před Bohem, padlo na kolena, klaněli se Bohu a volali: ¹⁷„Dobrořečíme tobě, Pane Bože všemohoucí, který jsi a kterým byl, že ses chopil veliké moci, která ti náleží, a ujal ses vlády. ¹⁸Rozzuřily se národy, ale přišel hněv tvůj, čas, abys soudil mrtvé, odměnil své služebníky proroky a všechny, kdo jsou svatí a mají úctu ke tvému jménu, malé i velké; abys zahubil ty, kdo hubili zemi.“ ¹⁹Tu se otevřel Boží chrám v nebesích, a bylo v něm vidět schránu jeho smlouvy; rozpoutaly se blesky a rachot hromu, zemětřesení a hrozné krupobíť.“

Ř 8:34 „Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás!“

